

IMPERATIU

1a Conj -AR	2a Conj -ER/RE	3a Conj -IR	
-a -eu	- -eu	-eix -iu	(tu) (vosaltres)

Com veus, l'Imperatiu, en sentit escrit, és la segona persona (singular i plural. Però també s'usa en 3a p. singular o plural (l'obligació afecta a "vostè, vostès") i en 1a del plural (afectant a "nosaltres"). Aquestes formes s'agafen del Present de Subjuntiu.

1a Conj -AR	2a Conj -ER/-RE	3a Conj -IR	
-e -em -en	-a -em -en	-isca -im -isquen	(vostè) (nosaltres) (vostès)

Les prohibicions també es fan en present de subjuntiu:

Vine! No vingues!
Parla! No parles!
Escriuiu! No escrigueu!

Ací tens els verbs irregulars que hem estudiat fins ara conjugats en Imperatiu (només 2a persona)

ser	anar	estar	fer	veure
sigues sigueu	vés aneu	estigues estigueu	fes feu	veges(o ves) vegeu
viure	dir	tenir	venir	poder
viu viviu	digues (o dis) digueu	tin(o tingues) teniu	vine veniu	pugues pugueu
voler	haver	córrer	dur	saber
vulgues vulgueu	_____	corre correu	du dueu	sàpigues sapigueu
beure	eixir	caure	escriure	obrir
beu beveu	ix eixiu	cau caieu	escriu escriuiu	obri obriu
riure	coure	traure	creure	prendre
riu rieu	cou coeu	trau(o treu) traieu	creu creieu	pren preneu
créixer	conéixer	morir		
creix creixeu	coneix coneixeu	mor moriu		

Ompli amb els imperatius corresponents:

treballa	tu
	vosaltres
	vosté
	vostés

com cal i el jornal arribarà cada més.

	tu
	vosaltres
reba	vosté
	vostés

la notícia amb l'alegria que mereix.

	tu
trenqueu	vosaltres
	vosté
	vostés

les cartes rebudes últimament

treballa	tu
	vosaltres
	vosté
	vostés

com cal i el jornal arribarà cada més.

	tu
	vosaltres
reba	vosté
	vostés

la notícia amb l'alegria que mereix.

	tu
exigiu	vosaltres
	vosté
	vostés

els vostres drets.

pren	tu
	vosaltres
	vosté
	vostés

un refresc i no tindràs tanta calor

	tu
	vosaltres
	vosté
vencen	vostés

aquests prejudicis i seran més feliços.

	tu
trenqueu	vosaltres
	vosté
	vostés

les cartes rebudes últimament